

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.)
Sędziowie:	SSO Mariola Szmajduch SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016r. w Gliwicach

sprawy z powództwa Z. F. (F.)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 14 października 2015 r. **sygn. akt** IV P 2/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że :

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz powoda Z. F. kwotę: 30,607,20zł (trzydzieści tysięcy sześćset siedem złotych dwadzieścia groszy) tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od dnia 01 stycznia 2009 roku do dnia 05 października 2010 roku wraz z ustawowymi odsetkami:

a) od kwoty 1.598,28 zł (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia osiem groszy) od dnia 11 lutego 2009 r. do dnia zapłaty,

b) od kwoty 1.653,12 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy złote dwanaście groszy) od dnia 11 marca 2009 r. do dnia zapłaty,

c) od kwoty 1.698,69 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 11 kwietnia 2009 r. do dnia zapłaty,

d) od kwoty 1.785,25 zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt pięć złotych dwadzieścia pięć groszy) od dnia 11 maja 2009 r. do dnia zapłaty,

e) od kwoty 894,43 zł (osiemset dziewięćdziesiąt cztery złote czterdzieści trzy grosze) od dnia 11 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty,

f) od kwoty 521,70 zł (pięćset dwadzieścia jeden złotych siedemdziesiąt groszy) od dnia 11 lipca 2009 r. do dnia zapłaty,

g) od kwoty 1.292,40 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote czterdzieści groszy) od dnia 11 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty,

h) od kwoty 1.694,92 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) od dnia 11 września 2009 r. do dnia zapłaty,

i) od kwoty 1.560,48 zł (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt złotych czterdzieści osiem groszy) od dnia 11 października 2009 r. do dnia zapłaty,

j) od kwoty 541,28 zł (pięćset czterdzieści jeden złotych dwadzieścia osiem groszy) od dnia 11 listopada 2009 r. do dnia zapłaty,

k) od kwoty 1.646,53 zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści sześć złotych pięćdziesiąt trzy grosze) od dnia 11 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty,

l) od kwoty 1.530,29 zł (jeden tysiąc pięćset trzydzieści złotych dwadzieścia dziewięć groszy) od dnia 11 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty,

m) od kwoty 1.793,02 zł (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt trzy złote dwa grosze) od dnia 11 lutego 2010 r. do dnia zapłaty,

n) od kwoty 1.852,67 zł (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt siedem groszy) od dnia 11 marca 2010 r. do dnia zapłaty,

o) od kwoty 828,41 zł (osiemset dwadzieścia osiem złotych czterdzieści jeden groszy) od dnia 11 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty,

p) od kwoty 1.011,44 zł (jeden tysiąc jedenaście złotych czterdzieści cztery grosze) od dnia 11 maja 2010 r. do dnia zapłaty,

q) od kwoty 1.695,24 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia cztery grosze) od dnia 11 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty,

r) od kwoty 1.733,58 zł (jeden tysiąc siedemset trzydzieści trzy złote pięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 11 lipca 2010 r. do dnia zapłaty,

s) od kwoty 1.684,24 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia cztery grosze) od dnia 11 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty,

t) od kwoty 1.833,94 zł (jeden tysiąc osiemset trzydzieści trzy złote dziewięćdziesiąt cztery grosze) od dnia 11 września 2010 r. do dnia zapłaty,

u) od kwoty 1.521,21 zł (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia jeden złotych dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 października 2010 r. do dnia zapłaty,

v) od kwoty 245,08 zł (dwieście czterdzieści pięć złotych osiem groszy) od dnia 11 listopada 2010 r. do dnia zapłaty

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

II. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 6 w ten sposób, że nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Z. kwotę 3.433,80zł (trzy tysiące czterysta trzydzieści trzy złote osiemdziesiąt groszy) tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych;

III. oddala apelację w pozostałym zakresie;

IV. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.) (-) SSR del. Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 30.06.2016 r. w sprawie VIII Pa 250/15

w zakresie znaczników czasowych 00:05:55 - 00:18:19

--	--

* * * * * początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:03.512]

Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach w sprawie VIII Pa 250/15.

Powód Z. F. wniósł pozew o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w K. wynagrodzenia wraz z dodatkiem za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 5 października 2010 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia następnego po dacie wymagalności każdego z wynagrodzeń. Pozwana uznała roszczenie powoda, co do zasady i zgłosiła propozycję ugodowego zakończenia postępowania. W trakcie procesu strony ugody nie zawarły. Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem z dnia 14 października 2015 roku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 31.774,31 złotych tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia

5 października 2010 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 każdego następnego miesiąca od poszczególnych kwot wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za dany miesiąc do dnia zapłaty. Sąd I instancji ustalając, że powód Z. F. był zatrudniony u strony pozwanej w okresie od 6 kwietnia 1984 roku do dnia 12 listopada 2010 roku na stanowisku sztygara zmianowego oddziału wydobywczego przepracował

w okresie od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku ponad obowiązujące go normy czasu pracy 506 godzin, a w okresie od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia

5 października 2010 roku przepracował 392 godziny ponad obowiązujące go normy czasu pracy. Sąd ustalił, że czas pracy pracowników kopalni zatrudnionych pod ziemią wynosi

7 i pół godziny na dobę i 37 i pół godziny tygodniowo przy 5 dniowym tygodniu pracy. Sąd uznał, że należne powodowi wynagrodzenie z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych za sporny okres wynosi 31.774,31 złotych. W zakresie wyliczenia wynagrodzenia Sąd I instancji oparł się o wyliczenia przedstawione przez biegłego D. F. w sporządzonej przez nią opinii pisemnej. Sąd ustalając wysokość wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych nie uwzględnił zarzutu strony pozwanej, aby do dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych nie wliczać stałego dodatku za węgiel.

Apelację od powyższego wyroku złożyła strona pozwana, zaskarżono wyrok w punkcie 1, co do kwoty 2.995,56 złotych. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie stanu faktycznego za wyjątkiem przyjęcia przy wyliczaniu należnego powodowi wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych ekwiwalentu z tytułu prawa do bezpłatnego węgla, przeprowadził niezbędne postępowanie dowodowe, a następnie w prawidłowy sposób zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego dokonał oceny zebranych dowodów i wyciągnął właściwe wnioski, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku. W konsekwencji Sąd Okręgowy

oceniając jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne dokonane przez Sąd I instancji uznał je za własne, co oznacza, iż zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego, a to zgodnie z poglądem prawnym zaprezentowanym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 listopada 1998 roku sygnatura akt I PKN 339/98. W ocenie Sądu II instancji podniesione w apelacji strony powodowej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Prawidłowo Sąd I instancji ustalił, że czas pracy powoda wynosi 7 i pół godziny na dobę i 37 i pół godziny tygodniowo. Stanowisko sztygara zmianowego oddziału wydobywczego jest stanowiskiem pracy zaliczanym do stanowisk pracy pod ziemią i zgodnie z aktami prawnymi

o charakterze zakładowym obowiązującymi u strony pozwanej czas pracy na takim stanowisku został, stosownie do treści art. 145 Kodeksu pracy, skrócony poprzez obniżenie ogólnych norm czasu pracy i wynosił właśnie 7 i pół godziny na dobę oraz 37 i pół godziny tygodniowo. Podniesione tak więc w tym zakresie zarzuty apelacji

są nieuzasadnione. Argumenty podniesione w apelacji zasługują natomiast na uwzględnienie w zakresie zarzutu dotyczącego przyjęcia przy wyliczaniu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych ekwiwalentu z tytułu prawa do bezpłatnego węgla, dotyczy to ustalenia normalnego wynagrodzenia. Zgodnie z paragrafu 1 ustęp 1 i 2 załącznika numer 15 do porozumienia z 20 grudnia 2004 roku pracownikom przysługuje deputat węglowy w wymiarze 8 ton rocznie. Ekwiwalentem pieniężnym. Ekwiwalent pieniężny z tytułu przysługującego pracownikom świadczenia w naturze może być realizowany również w ekwiwalencie pieniężnym. Świadczenie w naturze może być w ten sposób zrealizowane. W przypadku realizacji deputatu węglowego w formie ekwiwalentu pieniężnego jest ten ekwiwalent wypłacany w ramach rat miesięcznych. Wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje w oparciu o przepis art. 151(1) paragraf 1 Kodeksu pracy. Odnośnie ustalania wysokości tego wynagrodzenia stosujemy zgodnie z paragrafem 4 ustęp 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 29 maja 1996 roku w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie nie wykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w kodeksie pracy, Dziennik Ustaw z 1996 roku numer 62, pozycja 289 z późniejszymi zmianami, zasady obowiązujące przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop. Stosownie natomiast do treści przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 8 stycznia 1997 roku w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego, Dziennik Ustaw z 1997 roku numer 2, pozycja 14, świadczenie z tytułu deputatu nie jest podstawą wyliczenia wynagrodzenia urlopowego, gdyż świadczenie to pracownik zawsze otrzyma

w przysługującej mu stałej wysokości, stanowi o tym paragraf 12 ustęp 2. Podkreślić w tym miejscu należy, że w poprzedniej sprawie toczącej się pomiędzy tymi samymi stronami o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych pod sygnaturą IV P 275/11 ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa do bezpłatnego węgla nie był uwzględniany przy wyliczaniu normalnego wynagrodzenia. Reasumując, powód powinien otrzymać wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 stycznia 2009 roku do 5 października 2010 roku w łącznej wysokości 30.607,20 złotych zgodnie z wyliczeniem przedstawionym przez stronę pozwaną znajdującym się na karcie 229 akt sądowych. Wyliczenie to nie było kwestionowane przez stronę powodową. Mając powyższe na uwadze na mocy art. 386 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 orzekając jak w punkcie I.1 sentencji. Orzeczono

o przepis art. 151(1) Kodeksu pracy. Na mocy art. 186 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 6 poprzez ustalenie nowej wysokości kosztów sądowych, które zostaną pobrane od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa w kwocie 3.433,80 złotych, to jest 1.531 złotych tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa i 1.902,80 złotych tytułem wydatków na opinię biegłego. Powód

w rozpoznawanej sprawie ostatecznie wygrał w 67% w stosunku do roszczenia zgłoszonego przed Sądem I instancji. W tym też zakresie stronę pozwaną obciążono kosztami sądowymi, na które składała się opłata od pozwu i wydatki na opinię biegłego. Orzeczono w oparciu o art. 100 Kodeksu postępowania cywilnego oraz art. 113 ustęp 1 i art. 97 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dziennik Ustaw tekst jednolity z 2014 roku, pozycja 1025 z późniejszymi zmianami.

W pozostałym zakresie na mocy art. 385 Kodeksu postępowania cywilnego oddalono apelację jako bezzasadną. Na mocy art. 100 Kodeksu postępowania cywilnego z uwagi na wynik postępowania przed Sądem II instancji zniesiono pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 18 lipca 2016 r.